



FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 14 - 20 noiembrie 2021

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0762/257.733; Pr. Ioan: 0762/698.455

Începe Postul Crăciunului - luni, 15 noiembrie 2021

“Fiecare om este aproapele fiecărui om. Este un necunoscut? Este un om! Este un dușman? Este un om! Dacă este un prieten să rămână un prieten. Dacă este un dușman, să devină un prieten!”

Sfântul Augustin

RUGĂCIUNE

A-l iubi pe aproapele nostru cu iubire supranaturală înseamnă a Te iubi pe Tine, Dumnezeuul meu, în om, iar pe om în Tine; a te iubi pe Tine numai pentru iubirea Ta și a iubi orice creatură din iubire față de Tine... O, Bunule Dumnezeu!

Oare văzând pe aproapele nostru, creat după chipul și asemănarea Ta, nu este îndreptățit să ne spunem: privește la făptura care este asemenea nouă?

Nu se cuvine oare să îl îmbrățișăm cu căldură... și să plângem pe umărul lui din iubire și compasiune pentru nevoile și suferințele lui?

Nu suntem datori să-i dorim binecuvântările Tale?

Și pentru ce aceasta?

Datorită iubirii față de Tine. Pentru că Tu ne-ai făcut capabili de participare la bunătatea, harul și Mărirea Ta... pentru aceea, o, Iubire Dumnezeiască, Tu nu numai că ne ceri să-l iubim pe semenul nostru, ci faci și reversul această iubire în inimile noastre deschise spre Tine... de aceea, așa cum omul este chipul Tău, așa și iubirea sfântă a omului față de semenul său, reprezintă chipul adevăratei iubiri cerești față de Tine.

Fă să Te purtăm de-a pururi în inimile noastre. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Oltean, Mihai Popa, Maria Vanț, Simona Oprea și Mihnea Mihele**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

A TREIA ÎNTREBARE

Samarineanul milostiv ne dezvăluie îndurarea. Este o parabolă despre felul în care Dumnezeu ne vindecă plecându-se asupra noastră, se milostivește de noi și ne învață să facem la fel. Noi suntem la fel ca omul din evangheliile: răniți de păcat, scoși de pe calea vieții și așteptându-ne moartea. Fiecare zi care trece nu face nimic altceva decât să ne apropie mai mult de fatidicul moment al trecerii din această viață. Evangheliile din duminicile precedente, cea despre văduva din Nain, sau a femeii cu scurgere de sânge sau a fiicei lui Iair ne vorbesc exact despre o astfel de stare. Nici legea Vechiului Testament, nici sacrificiile Templului nu reușesc să ne scape din ghiarele morții: trec pe lângă noi la fel ca preotul sau levitul de astăzi. Isus în schimb, cel pe care iudeii îl numesc samarinean și posedat de diavol, se pleacă asupra noastră, toarnă undelele harurilor sale peste răni și vinul bucuriei peste dureri. Ia asupra lui umanitatea noastră, cu toate păcatele ei, se înveșmântează cu ea. Iar când pleacă înspre Tatăl, ridicându-se la Ceruri, ne lasă în grija Bisericii, cea care pe toți îi primește și pe toți îi îngrijește până la a doua venire a Domnului.

Omul legii îi adresează două întrebări lui Isus: cum să moștenească viața veșnică și cine este aproapele lui. Mântuitorul îi răspunde la o a treia, pe care el și împreună cu el întreaga umanitate nu îndrăznește nici măcar să o formuleze: pentru cine vom fi și noi odată un “aproape”? Cine ne va iubi vreodată așa cum se iubește pe sine? De la cine să așteptăm o dragoste ce să ne învețe dragostea și o iubire în stare să ne mântuiască? Ochii lui Adam și ai Evei din icoanele Învierii, uimiți, neîncrezători parcă, și în același timp scăldați de lacrimile recunoștinței sunt ochii noștri, ai tuturor. Fiindcă în Isus Cristos, Dumnezeu ne arată dragostea lui deplină, ce se coboară până în străfundurile iadului pentru a ne salva. Înnoiți, înviați, suntem chemați să facem și noi la fel, schimbând legea aparent imutabilă a acestei vieți; chemați să fim picături de apă limpede, cristalină în marea involburată a acestei lumi.

De multe ori coborâm și noi de la Ierusalim înspre Ierihon, prea slabi pentru a rezista tentației drumurilor ușoare ce merg în jos. Ne punem singuri în mâinile tâlharilor, iar ei răpesc moștenirea noastră de fii. Însă ori în ce situație am fi, ori de câte ori vom întinde o mână înspre Samarineanul milostiv, dragostea lui Dumnezeu se va coborî iarăși și iarăși din înălțimile Cerurilor pentru a ne învălui în îndurarea sa.

Avem ocazia de a ne reaminti că îndurarea este piatra din capul unghiului pentru credința noastră!

**PSS Claudiu,
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla**